

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het derde gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 20 - 24 juni 2011**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- De begrotingen en prioriteiten van de Raad van Europa voor de boekjaren 2012-2013
De uitgaven van de Parlementaire Assemblée voor de boekjaren 2012-2013
- Aanvraag van het statuut van “Partner voor de democratie bij de Parlementaire Assemblée”
door het Parlement van Marokko
- De situatie in Tunesië
- Asielzoekers en vluchtelingen: voor een verantwoordelijkheidsverdeling in Europa
- Het redden en het onderscheppen op zee van asielzoekers, vluchtelingen en illegale
migranten
- Samenleven in het Europa van de XXIe eeuw: de gevolgen die men aan het verslag van de
Groep eminente personen dient te geven
- De hervorming van de Parlementaire Assemblée
- De nationale parlementen als vrijwaarders van de mensenrechten in Europa
- De rol van de parlementen voor de versterking en ontwikkeling van de sociale rechten in
Europa
- Meer vrouwen in de economische en sociale beslissingsinstanties
- Uitbreiding van de democratie door de kiesleeftijd te verlagen naar 16 jaar
- De ontwikkeling van de opvolgingsprocedure van de Assemblée (mei 2010-mei 2011)
- Naar een Europees raamverdrag voor jongerenrechten
- De sterke daling van de jongerentewerkstellingsgraad: het ombuigen van die tendens

* * * * *

Plichtigheid van de uitreiking van de Prijs voor de mensenrechten 2011 van de Assemblée

De Assemblée heeft de Prijs van de mensenrechten 2011 uitgereikt aan de Russische NGO
“Comité tegen foltering” (Komitet Protiv Pytok), als beloning voor zijn sleutelrol in de bijstand
aan slachtoffers van zware mensenrechtenschendingen.

De tweejaarlijkse prijs, die voor de tweede keer werd uitgereikt, wil een eerbetoon zijn voor
“uitzonderlijke handelingen van het maatschappelijk middenveld voor de verdediging van de
mensenrechten in Europa”.

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblée:*Vertegenwoordigers*

De h. Daniel Bacquelaine (MR)
 De h. Armand De Decker (MR)
 De h. Patrick De Groote (N-VA)
 Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
 De h. Philippe Mahoux (PS)
 De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
 De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Guy Coëme (PS)
 Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
 Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
 De h. Ludo Sannen (sp.a)
 De h. Luc Sevenhans (N-VA), Ondervoorzitter
 De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
 Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblée toegesproken:

- De h. Kostyantyn Gryshchenko, minister van Buitenlandse zaken van Oekraïne, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Abdelwahed Radi, Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers van Marokko
- De h. Mohamed Cheikh Biadillah, Voorzitter van de Kamer van raadgevers van Marokko
- De h. Viktor Janoekovitsj, President van Oekraïne
- De h. Thorbjørn Jagland, Secretaris-generaal van de Raad van Europa
- De h. Nikolai Mladenov, minister van Buitenlandse zaken van Bulgarije
- Mevr. Sabine Leutheusser-Schnarrenberger, federaal minister van Justitie van Duitsland
- De h. Dominic Grieve, Procureur-generaal voor Engeland en Wales

* * * * *

De begrotingen en prioriteiten van de Raad van Europa voor de boekjaren 2012-2013 (Advies 281)**De uitgaven van de Parlementaire Assemblée voor de boekjaren 2012-2013 (Resolutie 1817)**

De Assemblée bevestigt opnieuw haar steun aan het hervormingsproces dat werd opgestart door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, de h. Thorbjørn Jagland.

In die context had zij een Ad-hoccommissie inzake de hervorming van de Assemblée opgericht met de bedoeling haar relevantie, doeltreffendheid en zichtbaarheid te vergroten, en nauwere banden aan te halen met de nationale parlementen (zie infra: het verslag over de “hervorming van de Assemblée”). De voorstellen van die ad-hoccommissie, die vanaf januari 2012 zullen worden toegepast, houden niet alleen een wijziging van de praktijken van de Assemblée in, maar ook van haar werkmethoden en -structuren.

De Assemblée doet opmerken dat zij de laatste jaren reeds belangrijke maatregelen heeft genomen om haar werkzaamheden te rationaliseren en haar uitgaven terug te dringen. Zo is haar algemeen budget in reële termen tussen 2005 en 2010 met 2% afgenomen, en zijn haar werkingsuitgaven tijdens dezelfde periode met 16% achteruitgegaan.

Verder is de Assemblée tevreden met de beslissing van de Secretaris-Generaal en het Ministercomité van de Raad van Europa om voor de boekjaren 2012 en 2013 een tweejaarlijks budget en programma op te stellen, waarbij zij evenwel graag meer soepelheid had gezien inzake het budgetair beheer.

Aanvraag van het statuut van “Partner voor de democratie bij de Parlementaire Assemblee” door het Parlement van Marokko (Resolutie 1818)

In haar resolutie spreekt de Assemblee zich uit ten voordele van de toekenning van het statuut van “Partner voor de democratie” aan het Parlement van Marokko, dat zal worden uitgenodigd om een delegatie samen te stellen van zes effectieve leden en zes plaatsvervangers.

Het is het eerste parlement dat aanspraak kan maken op dat nieuwe statuut, dat in 2010 werd uitgewerkt om de institutionele samenwerking te versterken met parlementen van niet-Lidstaten uit aangrenzende regio's die wensen gebruik te maken van de knowhow van de Assemblee en deel te nemen aan het politieke debat over gemeenschappelijke uitdagingen die de Europese grenzen overschrijden.

Tezelfdertijd drukt de Assemblee erop dat Marokko de hervormingen voor de democratische transformatie, de rechtsstaat en de eerbiediging van de mensenrechten moet voortzetten en verdiepen. Zij somt een lijst op van prioritaire domeinen waar er nog vooruitgang wordt verwacht, meer bepaald op het vlak van de organisatie van vrije en rechtvaardige verkiezingen, de schrapping van de doodstraf uit het Strafwetboek, de deelname van het maatschappelijk middenveld aan het wetgevend- en beslissingsnemingsproces, de hervorming van justitie en de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen. Het land wordt verder uitgenodigd om toe te treden tot de relevante verdragen van de Raad van Europa.

De Assemblee beslist om, na een periode van maximum twee jaar, de balans op te maken van de geboekte vooruitgang inzake de politieke verbintenissen die werden aangegaan door het Parlement van Marokko.

* * * * *

De situatie in Tunesië (Resolutie 1819 en aanbeveling 1972)

De Assemblée brengt opnieuw hulde aan aan de moed van het Tunesische volk dat, ondanks het geweld en de onderdrukking, duidelijk zijn wil getoond heeft om komaf te maken met het autoritaire regime en om van Tunesië een vrij, open en democratisch land te maken.

Vijf maanden na de revolutie kan de Assemblee met tevredenheid vaststellen dat het democratisch overgangsproces in Tunesië op de goede weg is en dat het al enkele eerste resultaten heeft afgeworpen inzake de ontmanteling van de structuren van het oude regime en de concrete uitwerking van een politiek systeem dat gericht is op een democratie.

De Assemblee is van mening dat het succes van de aangevangen hervormingen in Tunesië, waarvan het volk de voortrekker was van de “Arabische lente”, een belangrijke rol speelt voor de toekomst van de democratische overgang en de vooruitgang naar de universele waarden in heel de regio van de Middellandse Zee en het Midden-Oosten.

De Assemblee meent dat de Raad van Europa al het mogelijke moet doen om de democratie in Tunesië te ondersteunen, meer bepaald door concrete bijstand te verlenen op het vlak van verkiezingen en door de Tunesische vertegenwoordigers te betrekken bij haar werkzaamheden. In die context is zij van mening dat het toekomstige Tunesische parlement zou kunnen overwegen om het statuut van “Partner voor de democratie bij de Assemblee” aan te vragen.

De Assemblee vraagt ook aan het Ministercomité om na te denken over de uitwerking van een speciaal statuut voor de landen ten zuiden en ten oosten van de Middellandse Zee.

* * * * *

Asielaanvragers en vluchtelingen: voor een verantwoordelijkheidsverdeling in Europa (Resolutie 1820 en aanbeveling 1973)

De Assemblee meent dat Europa bijkomende maatregelen moet nemen om ervoor te zorgen dat de verantwoordelijkheden inzake vluchtelingen en asielaanvragers rechtvaardig worden verdeeld in Europa en dat de personen die een internationale bescherming zoeken toegang hebben tot efficiënte en billijke systemen voor de verwerking van hun aanvraag.

De Assemblee meent dat het de allereerste plicht is van alle Lidstaten van de Raad van Europa om hun internationale juridische en humanitaire verplichtingen na te komen die zij zijn aangegaan overeenkomstig het Verdrag van 1951 over het statuut van de vluchtelingen.

De daadwerkelijke bescherming van asielaanvragers en vluchtelingen in de wereld is niet mogelijk zonder een verantwoordelijkheidsverdeling tussen de Staten. De Mediterrane landen die zich in de frontlinie bevinden, zijn vragende partij voor een grotere verdeling van de verantwoordelijkheden om het hoofd te kunnen bieden aan de belangrijke toestroom van asielaanvragers en vluchtelingen op de zuidelijke oevers van Europa.

Om de kwestie van de verantwoordelijkheidsverdeling in Europa ten gronde aan te pakken, waarbij er ook rekening wordt gehouden met de huidige verplichtingen en de toekomstige ontwikkelingen, roept de Assemblee alle Lidstaten op tot een herziening van het Dublin-systeem om, waar nodig, de toepassing af te zwakken van het principe volgens hetwelk de asielaanvragen in het eerste land van aankomst onderzocht moeten worden. Zij richt ook een oproep tot de EU voor een wijziging van het Dublin-systeem, meer bepaald in het licht van het arrest *M.S.S. tegen België en Griekenland*, om te zorgen voor een billijke behandeling en voldoende waarborgen voor asielaanvragers en rechthebbenden op een internationale bescherming, maar ook om de Lidstaten bij te staan in geval van eventuele situaties die uitzonderlijke spanningen veroorzaken.

Het redden en het onderscheppen op zee van asielaanvragers, vluchtelingen en illegale migranten (Resolutie 1821 en aanbeveling 1974)

De Assemblee stelt vast dat de bewaking van de zuidelijke grenzen van Europa een regionale prioriteit geworden is. Het Europees continent heeft af te rekenen met vrij omvangrijke migratiestromen vanuit Afrika, die via de zee vooral toekomen in Italië, Malta, Spanje, Griekenland en Cyprus.

De Assemblee drukt opnieuw haar grote verontrustheid uit inzake bepaalde maatregelen die worden genomen om het lot van die wanhopige mensen te regelen. Soms worden zij teruggestuurd naar hun land van herkomst, hetgeen het gevestigde principe van niet-uitwijzing in vraag stelt. Zelfs de gezamenlijke operaties die geleid worden door het Europees Agentschap voor grensbewaking FRONTEX bieden niet voldoende waarborgen voor de volledige eerbiediging van de mensenrechten. Voor de zuidelijke grenslanden van de EU is de taak om die mensenstromen te beheren volledig buiten proportie, hetgeen onrechtvaardig is.

De Assemblee meent dat de Staten niet alleen de morele en juridische verplichting hebben om personen in nood bij te staan. Zij moeten ook strikt het internationale recht toepassen bij het beheer van die migrantenstroom, hetgeen vereist dat de onderschepte personen op een menselijke manier behandeld worden door hen een rechtvaardige kans te geven om, indien nodig, een internationale bescherming te krijgen en om hun vasthoudingsperiode tot een minimum te beperken. De Assemblee is ook van mening dat het FRONTEX-personeel **nood** heeft aan een aangepaste vorming ter zake en dat de internationale gemeenschap duidelijker en coherenter moet aangeven op welke manier het maritieme recht moet worden toegepast.

Samenleven in het Europa van de XXIe eeuw: de gevolgen die men aan het verslag van de Groep van eminente personen dient te geven (Aanbeveling 1975)

De Assemblee is tevreden met het verslag van de Groep van eminente personen “Samenleven - Het verzoenen van de diversiteit en de vrijheid in het Europa van de XXIe eeuw”. Zij moedigt de politieke verantwoordelijken en verkozenen aan om zich uit te spreken over de uitdagingen die nu aan de orde zijn door de bedreigingen voor het Europese project en de solidariteit.

De Assemblee onderstreept het multiculturele karakter van Europa. Zij meent dat er werk moet worden gemaakt van de versterking van de gemeenschappelijke Europese waarden en identiteit, zodat de verschillende culturen van welbepaalde groepen niet worden uitgewist, maar behouden en verenigd binnen een gemeenschappelijk Europees kader.

De Assemblee is bereid om een bijdrage te leveren aan de wijzigingen die nodig zijn om meer cohesie te verlenen aan de Europese samenlevingen, zodat eenieder ten volle kan genieten van het “samenleven”.

Tussen de vele specifieke aanbevelingen gericht aan het Ministercomité op het vlak van migratie, interculturele dialoog, opvoeding, rol van de media, jongeren en vrouwen, roept de Assemblee het Ministercomité ook op om de organisatie te overwegen van een grootscheepse campagne rond “het samenleven”, in navolging van de twee campagnes “Allen verschillend, allen gelijk”.

In zijn interventie onderstreept *volksvertegenwoordiger P. Moriau* van meetaf aan dat men meer verwachtte van het verslag van de Groep van eminente personen “Samenleven – Het verzoenen van de diversiteit en de vrijheid in het Europa van de XXIe eeuw”. Het verslag geeft een beschouwing over intolerantie vanuit de invalshoeken van de sociologie, de religie en de immigratie. Daardoor bestaat het gevaar van een verkeerde interpretatie naar de buitenwereld toe, waardoor het verslag als een referentiekader zou worden opgevat inzake de door de Raad van Europa verdedigde waarden.

Hij onderstreept dat het verslag de verdienste heeft te bestaan en dat het de basis kan vormen van een reflectie van de Assemblee, een werk op lange termijn, meer bepaald voor het definiëren van een sociaal rechtvaardige en Europees coherente plaats, alsook van een ware Europese identiteit. Want, in navolging van het concept “the American way of life”, aansluitend bij de Amerikaanse realiteit, moet het concept “the European way of life” worden uitgevonden. Daar wordt de tekst dan weer wel interessant, want hij geeft een nieuwe dimensie aan het multiculturalisme. Het verslag behandelt een aantal problemen, maar vergeet er dan weer een hele reeks andere zoals onderwijs, jeugd, media en politiek. Het betreft een verslag dat een debat opwekt en waardoor we de kans krijgen verder te gaan in de reflectie en de actie, de twee basispijlers van de politiek, want de sociale cohesie komt er niet automatisch, zij moet worden opgebouwd. Voor een socialer Europa, een meer rechtvaardige economie, een grote bekommernis voor het milieu, ... Want dialoog, tolerantie en humanisme ter bevordering van de solidariteit, rechtvaardigheid en gelijkheid, zijn de waarden die ontwikkeld moeten worden om “beter samen te leven”.

Tot slot deelt hij mee het verslag niet te kunnen onderschrijven, omdat er in het rapport zeer twijfelachtige bewoordingen voorkomen: “het aanmoedigen van de vrouwen om hun kinderen op te voeden in een cultuur van diversiteit” (Gelijke kansen ?), “het oplossen van de demografische crisis door de strijd tegen abortus” (waarvoor vrouwen vele jaren gevochten hebben), enz. Kortom, in deze examenperiode verdient het verslag een tweede zit...

De hervorming van de Parlementaire Assemblee (Resolutie 1822)

In de context van het hervormingsprogramma dat werd opgestart door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa in 2009, had de Assemblee een ad-hoccommissie opgericht inzake de hervorming van de Assemblee, met de volgende doelstellingen:

- het versterken van de politieke relevantie en doeltreffendheid van de Assemblee;
- het verhogen van de zichtbaarheid van de Assemblee;
- het verbeteren van de participatie van de leden van de Assemblee, met een versterkte interactie tussen de Assemblee en de nationale parlementen;
- het verbeteren van de interparlementaire samenwerking, onder meer met het Europees Parlement.

In haar resolutie stelt de Assemblee een reeks maatregelen voor die niet alleen een wijziging inhouden van haar praktijken, maar ook van haar werkmethoden en structuren. Die bepalingen zullen van kracht worden vanaf januari 2012.

De Assemblee stelt onder andere een wijziging voor van de structuur van haar commissies, die erin bestaat de commissies economische zaken, sociale zaken en leefmilieu samen te smelten tot een enkele commissie voor sociale cohesie, gezondheid en duurzame ontwikkeling.

Verder zullen bepaalde bevoegdheden op evenredige wijze over de resterende acht algemene commissies worden verdeeld.

* * * * *

De toestand van de mensenrechten in Europa:

- **De nationale parlementen als vrijwaarders van de mensenrechten in Europa (Resolutie 1823)**

De Assemblee herinnert eraan dat het geheel van staatsorganen binnen de uitvoerende, de rechterlijke en de wetgevende macht ertoe gehouden zijn de eerbiediging van de mensenrechten te verzekeren.

Zij is van mening dat de nationale parlementen vaak vergeten worden in die context. De parlementen zijn evenwel van essentieel belang voor de daadwerkelijke uitwerking van de toepasbare internationale normen inzake mensenrechten op nationaal niveau. Verder spelen zij een belangrijke rol voor de bescherming van de mensenrechten door het uitvaardigen van wetten, het deelnemen aan de ratificatieprocedure van internationale verdragen inzake mensenrechten, het controleren van de uitvoerende macht en het leggen van contacten met nationale instellingen die zich bezighouden met de bescherming van de mensenrechten en het bevorderen van de verspreiding van een alom aanwezige cultuur van mensenrechten.

De Assemblee meent dat het potentieel van de parlementen ter zake beter benut moet worden. Zij nodigt de nationale parlementen dan ook uit om de nodige parlementaire structuren uit te werken voor een rigoureuze en regelmatige opvolging van de eerbiediging van de internationale verplichtingen op het vlak van de mensenrechten, indien mogelijk via gespecialiseerde mensenrechtencommissies. Die commissies zouden de wetsvoorstellen moeten toetsen aan de mensenrechten, waar nodig nieuwe wetten moeten voorstellen, en de naleving van de internationale normen door de regeringen moeten controleren, meer bepaald wat betreft de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

In die context verwijst de Assemblee naar de “positieve voorbeelden” van parlementaire structuren in het Verenigd-Koninkrijk, Nederland, Duitsland, Finland en Roemenië.

- **De rol van de parlementen voor de versterking en ontwikkeling van de sociale rechten in Europa (Resolutie 1824 en aanbeveling 1976)**

De Assemblee betreurt de recente beslissingen genomen in bepaalde Europese landen om drastisch te knippen in de programma's voor sociale bescherming die bedoeld zijn om de toegang tot de sociale rechten te vrijwaren. Zij stelt bovendien de rampzalige gevolgen vast waartoe dergelijke beslissingen kunnen leiden, meer bepaald voor de meest arme en kansarme bevolkingslagen.

De Assemblee meent dat de parlementen een essentiële rol hebben voor de versterking en ontwikkeling van de sociale rechten in Europa om die tendens tegen te gaan. De Assemblee herinnert aan de beginselen van onverdeeldheid en interdependentie van de mensenrechten (met inbegrip van de sociale rechten). Zij richt een oproep tot de parlementen van de Lidstaten om rekening te houden met de internationale normen op het vlak van sociale rechten bij de uitoefening van hun belangrijkste functies, namelijk de wetgevende-, de vertegenwoordigende- en de controlefunctie.

In haar aanbeveling roept de Assemblee het Ministercomité op om een nieuw Protocol uit te werken bij het Herziene Europees Sociaal Handvest dat betrekking heeft op het recht op gezondheid, met inbegrip het recht op een gezond leefmilieu, als een van de sociale rechten die rechtstreeks verband houden met het recht op leven.

* * * * *

Meer vrouwen in de economische en sociale beslissingsorganen (Resolutie 1825 en aanbeveling 1977)

Ook al neemt het aantal vrouwen op de arbeidsmarkt in Europa steeds maar toe, toch blijven zij ruimschoots ondervertegenwoordigd op het hoogste hiërarchische niveau, ook in de economische en sociale beslissingsorganen. De Assemblee meent dat een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen op alle hiërarchische niveau's een kwestie is van rechtvaardigheid, eerbiediging van de mensenrechten en behoorlijk bestuur.

De beperkte toegang van vrouwen tot het hoogste hiërarchische niveau en beslissingnemende functies is te wijten aan de vele vormen van discriminatie waarmee zij tijdens hun hele leven te maken hebben. Om aan die situatie te verhelpen, meent de Assemblee dat er diepgaande veranderingen in de samenleving nodig zijn om komaf te maken met de conceptie van stereotype rollen voor mannen en vrouwen, die vrouwen in ondergeschikte jobs plaatst.

De Assemblee roept de Lidstaten van de Raad van Europa dan ook op om de strijd aan te vatten tegen geslachtsgerelateerde discriminatie in het onderwijs en op de werkvloer. Zij vraagt hen vernieuwende maatregelen in te voeren zodat vrouwen hun gezins- en professionele leven met elkaar kunnen verzoenen. Bovendien roept zij op tot het overwegen van positieve maatregelen om vrouwen te helpen het "glazen plafond" te doorbreken, dat een belemmering vormt voor hun vooruitgang in een alsmaar competitievere wereld. Zo stelt zij voor om openbare en grote privé-ondernemingen te verplichten een minimumvertegenwoordiging van 40% vrouwen te hebben in de raden van bestuur.

* * * * *

Uitbreiding van de democratie door de kiesleeftijd te verlagen naar 16 jaar (Resolutie 1826)

De Assemblee stelt vast dat de demografische evolutie van Europa tot een verhoogde marginalisering zou kunnen leiden van de jongeren in het democratisch proces, dat immers gemonopoliseerd dreigt te worden door kwesties die enkel ouderen aanbelangen. Dergelijke evolutie zou de stabiliteit van de democratie in gevaar kunnen brengen in een tijdperk waar de sociale cohesie meer dan ooit van belang is.

De Assemblee meent dat de deelname van jongeren aan het democratische leven aanmoediging verdient. Zij drukt op de noodzaak om erop te letten dat jongeren degelijk voorbereid worden op het maatschappelijk leven, in het bijzonder de jongeren van 16-17 jaar die al verantwoordelijkheid opnemen in de samenleving, zonder evenwel stemrecht te hebben. Zij wijst erop dat een betere verkiezingsdeelname jongeren zou sensibiliseren voor de verantwoordelijkheid die op hen rust om hun plaats in de samenleving te bepalen.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om de noodzakelijke voorwaarden te creëren voor de inspraak van jongeren in het maatschappelijk leven door middel van opvoeding en van bevordering van de inzet ten dienste van de gemeenschap. Zij nodigt de Lidstaten ook uit om de mogelijkheid te onderzoeken om de kiesleeftijd te verlagen naar 16 jaar voor elk type verkiezingen, alsook om de verkiesbaarheidsleeftijd te verlagen voor alle verkiezingen (lokale en regionale, wetgevende, presidentiële).

* * * * *

De ontwikkeling van de opvolgingsprocedure van de Assemblee (mei 2010-mei 2011) (Resolutie 1827)

De Assemblee erkent het werk dat wordt verricht door haar commissie voor de eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van de Lidstaten van de Raad van Europa (“opvolgingscommissie”) voor de begeleiding van de tien landen die momenteel onder de opvolgingsprocedure vallen (Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, Georgië, Moldavië, Montenegro, Russische Federatie, Servië en Oekraïne) en van de vier landen die onder de post-opvolgingsdialoog vallen (Bulgarije, Monaco, “de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië” en Turkije) bij hun inspanningen voor de volledige eerbiediging van de democratie, de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten.

In haar verslagen legt de opvolgingscommissie de nadruk op vier grote domeinen waar zij systeemgebonden problemen vaststelt in de landen die onder de opvolgingsprocedure vallen: verkiezingen en politiek pluralisme, parlementaire samenwerking met de oppositie, het constitutionele kader en de mogelijkheden van het parlement.

Met het oog op de 15^e verjaardag van de opvolgingscommissie en de context van de huidige hervorming van de Assemblee, is de Assemblee vastbesloten een meer algemene reflectie te houden over de middelen om de doeltreffendheid en de impact te verhogen van de opvolgingsprocedures van de Assemblee ten opzichte van alle Lidstaten van de Raad van Europa.

* * * * *

Naar een Europees raamverdrag voor jongerenrechten (Aanbeveling 1978)

De Assemblee heeft al vele jaren belangstelling voor de jongerenrechten, daar zij ervan overtuigd is dat de overgangperiode tussen de kinderjaren en de volwassenen leeftijd van cruciaal belang is voor de ontwikkeling en de ontplooiing van individuen als verantwoordelijke leden van de samenleving.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om de mogelijkheid te onderzoeken om een kaderverdrag inzake jongerenrechten uit te werken. Jongerenrechten zijn de rechten die het hen mogelijk maakt om succesvol de overgang te maken van de kinderjaren naar het volwassen leven, met de bedoeling om goed geïnformeerde, onafhankelijke, autonome, verantwoordelijke en geëngageerde burgers te worden op lokaal, nationaal en internationaal niveau. Het betreft een aantal rechten zoals de democratische inspraak, het recht op onderwijs en vorming, het recht op tewerkstelling, huisvesting en sociale bescherming, alsook het recht op toegang tot informatie via internet en het recht op een gezond leefmilieu.

Zij is ervan overtuigd dat het verzekeren van de toegang van de jongeren tot hun rechten een middel is om de samenhang en stabiliteit van de samenleving te garanderen. Het betekent ook een investering in de toekomst van de Europese constructie. Een instrument gericht op de toepassing van de jongerenrechten zou moeten dienen als kader voor het jongerenbeleid op nationaal vlak.

* * * * *

De sterke daling van de jongerentewerkstellingsgraad: het ombuigen van die tendens (Resolutie 1828)

De Assemblee meent dat de toegang tot een behoorlijk betaald werk voor een individu van wezenlijk belang is als bron van inkomsten en als bescherming tegen armoede en sociaal-economische uitsluiting, alsook voor het uitoefenen van zijn basisrechten.

Zij stelt vast dat de jongerenwerkloosheid in Europa twee keer zo hoog blijft als de werkloosheid van andere actieve bevolkingsgroepen, en dat de toestand nog verergerd is door de gevolgen van de economische crisis.

De Assemblee meent dat de werkloosheid en de ondertewerkstelling van jongeren vooral te wijten is aan het feit dat de kwalificaties van de jongeren niet afgestemd zijn op de noden van de arbeidsmarkt, en verder ook aan de snelle ontwikkeling van de voorwaarden van de arbeidsmarkt, de economische structurele veranderingen en de uitholling van de openbare uitgaven die worden besteed aan de geïntegreerde aanpak gericht op de tewerkstelling.

De Assemblee vraagt de Lidstaten van de Raad van Europa om hun openbaar beleid te herzien met het oog op de volledige naleving van de tewerkstellingsbepalingen van het Herziene Europees Sociaal Handvest en om van de jongerentewerkstelling een hoofdprioriteit te maken van het tewerkstellingsbeleid.

Om de jongerenwerkloosheid af te remmen, drukt de Assemblee erop dat de regeringen het verwerven van betere kwalificaties en bekwaamheden moet bevorderen. Verder moeten zij ook werk maken van een grotere mobiliteit, een grote solidariteit tussen de generaties, een betere toegang tot werkaanbiedingen en opleidingsprogramma's, alsook van een grotere interactie tussen werkgevers, nationale bureau's voor arbeidsbemiddeling en jonge werkzoekers.

* * * * *